

Sygn. akt: X C 270/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Kasprzyk
-----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2021 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A. we W.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **1829 zł (tysiąc osiemset dwadzieścia dziewięć złotych)** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 października 2019 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **409,13 zł (czterysta dziewięć złotych trzynaście groszy)** tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

IV. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę **134,08 zł (sto trzydzieści cztery złote osiem groszy)** tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić,
2. odpis doręczyć pełnomocnikom stron,
3. przedłożyć za 10 dni albo z wpływem.

Sygn. akt X C 270/20 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 grudnia 2019 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. łącznej kwoty 3998,72 zł wraz z odsetkami oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 18 października 2019 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki O., sprawca szkody był objęty ochroną ubezpieczeniową u pozwanego. Powód na mocy umowy cesji wierzytelności nabył prawo do odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 1483,29 zł. Powód w wyniku prywatnej kalkulacji

wyliczył wysokość kosztów naprawy na kwotę 4990,01 zł. Na kwotę żadaną pozwem składa się kwota 3506,72 zł tytułem dopłaty do odszkodowania oraz kwota 492 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji.

Referendarz sądowy wydał w dniu 10 stycznia 2020 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 3523/19 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany (...) S.A. w W. w przepisany terminie złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż wypłacone przez niego dotychczas odszkodowanie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Nadmieniał również, iż poszkodowany odmówił naprawy pojazdu w warsztacie należącym do Sieci Naprawczej (...), przez co nie przyczynił się do zminimalizowania szkody. Jednocześnie powód nie wykazał, by powstała szkoda po stronie poszkodowanego była wyższa od kwoty odszkodowania wypłaconej przez pozwanego. Zakwestionował również koszt prywatnej ekspertyzy, wskazując iż powód zlecił wykonanie kalkulacji naprawy przez Biuro (...) sp. o.o. w której posiada większość udziałów. Nadto nie dołączył dowodu zapłaty kwoty 492 zł.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 października 2019 roku na skutek zdarzenia drogowego doszło do powstania szkody w pojeździe marki O. o nr rej. (...), stanowiącym własność poszkodowanego D. W.. Sprawca szkody posiadał zawartą z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 18 października 2019 r. i zarejestrowana pod numerem (...).

okoliczności bezsporne; nadto dowody: podsumowanie zgłoszenia szkody, k. 53-54v; druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC w aktach szkody na płycie CD k. 65; fotografia dowodu rejestracyjnego w aktach szkody na płycie CD k. 65; pismo pozwanego z dnia 21.10.2019 r., k. 55-57

Po przeprowadzeniu oględzin pozwany wycenił wartość szkody w pojeździe na kwotę 1483,29 zł brutto. Taką kwotę wypłacono poszkodowanemu.

Dowody: ustalenie wysokości szkody z dnia 21.10.2019 r., k. 58-59v; pismo z dnia 23.10.2019 r., k. 60-60v

W dniu 29 października 2019 roku poszkodowany D. W. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz cesjonariusza wszelkie wierzytelności przysługujące mu od ubezpieczyciela sprawcy szkody tytułem odszkodowania z OC sprawcy szkody, który następnie zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz powoda w dniu 30 października 2019 r.

dowody: umowa cesji wierzytelności z dnia 30.10.2019 r., k. 19-20; umowa przelewu wierzytelności z dnia 29.10.2019 r., k. 25-27

Zgodnie z kalkulacją naprawy sporządzoną na zlecenie powoda przez Biuro (...) Sp. z o.o. koszt naprawy pojazdu O. wyniósł 4.990,01 zł. Za sporządzenie prywatnej opinii wystawiono na rzecz powoda fakturę VAT na kwotę 492,00 zł. Pozwany został zawiadomiony o cesji pismem wraz z wezwaniem do zapłaty z dnia 19 listopada 2019 r.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...), k. 29-33; faktura Vat, k. 34; pismo z dnia 19.11.2019 r., k. 17-18

Pojazd został naprawiony przez poszkodowanego we własnym zakresie. (...) zostało naprawione przy użyciu oryginalnych części. Nadto pojazd był wcześniej naprawiany.

Dowody: zeznania świadka D. W. złożone na piśmie, k. 120-121v

Uzasadniony i konieczny koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 18 października 2019 roku w celu przywrócenia go do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem

kosztów naprawy z użyciem części oryginalnych jakości O oraz przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę prac mechanicznych i lakierniczych w wysokości 100 zł, opiewa na kwotę 4.939,58 zł brutto.

Natomiast koszt przywrócenia pojazdu marki O. (...) do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem 50 % potrącenia na zderzak przedni ze względu na wcześniejsze naprawy oraz 50 % potrącenia na reflektor przeciwmgłowy ze względu na jego stan wynosi 3.312,29 zł.

dowody: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego mgr W. W. wraz z załącznikami, k. 131-141; opinia uzupełniająca, k. 167-175

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, w tym akta szkody na płycie CD, zeznania świadka D. W. oraz o opinię biegłego sądowego mgr W. W.. Strony nie podważały wiarygodności przedłożonych do sprawy dokumentów a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Zeznania świadka D. W. Sąd uznał za wiarygodne, bowiem korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego oraz uzupełniającą opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, wyceny pojazdów samochodowych i kosztów napraw Sąd uznał za rzetelną i fachową. Biegły po dokonaniu analizy zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz po dokonaniu analizy rynku lokalnego, wydał jednoznaczną w swych wnioskach i spójną opinię w sprawie. Sąd uznał, że opinia biegłego sądowego w sposób wiarygodny określa koszty naprawy pojazdu marki O..

Po drugie spór oscylował wokół wysokości zasadnego odszkodowania. Pozwany ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 1483,29zł, którą wypłacił poszkodowanemu, powód zgodnie z kalkulacją naprawy wykonaną przez podmiot zewnętrzny Biuro (...) sp. z o.o. koszt naprawy pojazdu ustalił na kwotę 4.990,01 zł, w związku z czym żądał dopłaty do odszkodowania w kwocie 3506,72 zł. Po trzecie, strony spierały się co do kosztów dotyczących sporządzenia prywatnej opinii przez powoda w kwocie 492 zł. Pozwany twierdził, iż taki koszt nie mieści się w granicach związku przyczynowego ze szkodą. Powód jako, że koszt taki uznał za konieczny dla dochodzenia swoich roszczeń.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że jak stanowi art. 822 § 1 i 2 k.p.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Naprawienie szkody, a więc i odszkodowanie powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 362 § 2 k.c.). Wysokość odszkodowania jest ograniczona kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c.) i nie może przekraczać poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.). Zgodnie zaś z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Podkreślić należy, że dokonanie bądź niedokonanie faktycznej naprawy pojazdu nie ma żadnego znaczenia dla powstania po stronie poszkodowanego szkody, a co za tym idzie obowiązku jej naprawienia przez pozwanego. Odszkodowanie **ma wyrównać uszczerbek majątkowy** powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (por. wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 maja 2011 r. sygn. akt III Ca 1605/10).

Na gruncie powyżej przytoczonych przepisów, a co jest bezspornym w sprawie, pozwany zobowiązany był względem poszkodowanego do zapłaty odszkodowania w granicach odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem sprawcy zdarzenia. Dopuszczony przez sąd dowód z opinii biegłego oraz dowód z uzupełniającej opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości szkody w pojeździe, tj. uzasadnionych i koniecznych kosztów naprawy potwierdził stanowisko

powoda, iż wypłacone odszkodowanie w kwocie łącznej 1483,29 zł było zaniżone. Ustalony przez biegłego sądowego uzasadniony i konieczny koszt naprawy uszkodzeń w kwocie 4939,58 zł brutto. Biegły uwzględnił obowiązujące w nieautoryzowanych zakładach naprawczych w 2019 r. średnią stawkę pracochłonności napraw w wysokości 100 zł za prace blacharsko-mechaniczne oraz 100 zł za prace lakiernicze. Pozwany wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego odnośnie wcześniejszych śladów naprawy zderzaka oraz wymiany reflektora. W uzupełniającej opinii, biegły wskazał, iż z uwzględnieniem 50 % potrącenia na zderzak przedni ze względu na wcześniejsze naprawy oraz 50 % potrącenia na reflektor przeciwmgłowy ze względu na jego stan wynosi 3.312,29 zł. Sąd w pełni podziela tę opinię, dodatkowo w świetle zeznań świadka D. W., która przyznał, iż samochód był przez niego wcześniej naprawiany, czyni wnioski biegłego miarodajnymi i zgodnymi z rzeczywistością. Dodać należy, że poszkodowany nie ma obowiązku naprawiania pojazdu, szkoda jest uszczuplenie w zakresie jego mienia (zmniejszenie jego aktywów lub zwiększenie pasywów). W sytuacji, w której poszkodowany decyduje się na naprawę niższym kosztem nie może to stanowić przesłanki do przyznania niższego odszkodowania, bowiem uszczerbek w jego majątku nadal istnieje, a poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty za szkodę będącą wynikiem zdarzenia, za które odpowiedzialności nie ponosi.

Poza odszkodowaniem z tytułu naprawy uszkodzonego auta, powód dochodził zapłaty kwoty 492 zł, tj. poniesionego wydatku zlecenia prywatnej kalkulacji kosztów naprawy. Należy w tym miejscu podkreślić, iż w orzecznictwie można odnotować rozbieżności co do oceny, czy koszty sporządzenia prywatnej opinii (ekspertyzy) mogą zostać uwzględnione w ramach odszkodowania. Wprawdzie co do zasady nie wyklucza się takiej możliwości, jednak w praktyce różnie oceniane są zbliżone stany faktyczne. Szczególnie duże rozbieżności pojawiają się w sprawach o zapłatę odszkodowania w ramach ubezpieczenia OC posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Wedle jednego stanowiska, odszkodowanie przysługujące z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy samochodów mechanicznych, za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może stosownie do okoliczności sprawy obejmować koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Dokonanie oceny, czy poniesione koszty na zlecenie poszkodowanego na etapie przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, musi być poprzedzone uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy, w szczególności ustaleniem, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywne, uzasadnione i konieczne, także w kontekście ułatwienia prawidłowego określenia konkretnego odszkodowania, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, L.). Zgodnie zaś z poglądem przeciwnym, działania prowadzące do oszacowania kosztów naprawy nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, które spowodowało szkodę, bowiem to nie kolizja drogowa, lecz wola podmiotu zlecającego sporządzenie ekspertyzy, który zawarł z rzeczoznawcą określoną umowę, stanowiła właściwą przyczynę wydatkowania określonej kwoty. (por. wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 30 czerwca 2017 r., XIII Ga 315/17, L.). Ma to miejsce zwłaszcza w sytuacji, gdy zlecający kalkulację wszedł w prawa poszkodowanego do dochodzenia odszkodowania na mocy umowy cesji wierzytelności (por. wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 3 listopada 2016 r., II Ca 616/16, L.; wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 28.10.2016 r., XIII Ga 380/16, L.).

Sąd Rejonowy w powyższym zakresie podziela drugie z opisanych powyżej stanowisk. W niniejszej sprawie poszkodowany D. W., właściciel uszkodzonego pojazdu nie zlecił wykonania prywatnej ekspertyzy. Kosztorys naprawy został sporządzony na zlecenie powoda, a więc nabywcę wierzytelności przysługującej pierwotnie poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu szkody w pojeździe marki O.. Należy tu zaznaczyć, iż celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę (sukcesja singularna o charakterze translatywnym). Przelew powoduje więc, że cedent przestaje być wierzycielem, a staje się nim cesjonariusz. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia (Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania – część ogólna, Warszawa 2008, s. 367; W. Czachórski, A. Brzozowski, M. Safjan, E. Skowrońska-Bocian, Zobowiązania..., s. 358; H. Ciepła (w:) Komentarz..., s. 587; L. Stecki (w:) Kodeks..., s. 504; K. Zagrobelny (w:) Kodeks..., s. 918). Podkreśla się, że cesjonariusza nie chroni dobra wiara, dlatego nabędzie on wierzytelność w takim zakresie i tylko wówczas, gdy służyła ona cedentowi (zob. Z. Radwański, A. Olejniczak,

Zobowiązania..., s. 367). W przedmiotowej sprawie roszczenie o zwrot kosztów związanych z wykonaniem prywatnej ekspertyzy, które stosownie do okoliczności sprawy może być składnikiem odszkodowania, jakie przysługuje poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, nie zostało przeniesione przez poszkodowanego na rzecz powoda, bowiem w chwili zawarcia umowy cesji wierzytelności nie istniało. To nie poszkodowany poniósł koszty sporządzenia opinii, a powód, nabywca wierzytelności. Tym samym nie są to koszty bezpośrednio związane ze szkodą lecz koszty, które dobrowolnie wygenerował i poniósł powód na potrzeby niniejszego procesu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 31 stycznia 2013 r., I ACa 1011/12, L., wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 22 maja 2018 r., VI Ga 69/18). Sąd miał przy tym na uwadze, iż inaczej należy oceniać działania samego poszkodowanego, który nie ma orientacji w kwestiach dotyczących naprawy samochodu, jest laikiem w tej dziedzinie, a inaczej firmy windykatyjnej lub podmiotu, zawodowo zajmującego się oceną ryzyka i szacowaniem strat. W rezultacie Sąd Rejonowy nie dostrzegł związku przyczynowego między sporządzeniem prywatnej ekspertyzy na zlecenie powoda a zdarzeniem z dnia 18 października 2019 r., a wydatek poniesiony przez powoda na sporządzenie prywatnej opinii nie może być uznany za konieczny i uzasadniony w kontekście odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela.

Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy art. 805 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. we W. kwotę 1829 zł stanowiącą różnicę między kwotą wypłaconą przez pozwanego a kwota wyliczona przez biegłego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2020 r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałym zakresie, w tym co do kwoty 492 zł dotyczącej prywatnej ekspertyzy powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim sentencji wyroku na podstawie art. 100 zd. 1 in fine k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. W niniejszej sprawie do niezbędnych kosztów postępowania poniesionych przez powoda należy zaliczyć koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłatę sądową od pozwu w wysokości 200 zł oraz koszty wynagrodzenia biegłego w wysokości 865,92 zł, tj. łącznie kwotę 1982,92 zł. Z kolei pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie kwotę 917 zł. Powód wygrał proces w 45,73 %, zaś pozwany w pozostałym zakresie, tj. 54,27 %. Tym samym pozwanemu z poniesionych przez niego kosztów należał się zwrot kosztów w kwocie 497,65 zł, zaś powodowi w kwocie 906,78 zł. Po wzajemnym „potrąceniu” powyższych kwot, Sąd orzekł o obowiązku zwrotu przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 409,13 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto w punkcie czwartym sentencji wyroku, na podstawie art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 300) w zw. z art. 84 ust. 2 tejże ustawy Sąd nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 134,08 zł tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.
3. akta przedłożyć z wpływem lub po 21 dniach od doręczenia.